

2 eroottista novellikokoelmaa

ANGKOR JA

JÄÄHOTELLI

VANESSA SALT

LOST

2 eroottista novellikokoelmaa
**ANGKOR JA
JÄÄHOTELLI**

VANESSA SALT

LOST

Vanessa Salt

Angkor ja Jäähotelli: 2
eroottista novellikokoelmaa
Vanessa Saltilta

LUST

Angkor ja Jäähotelli: 2 eroottista novellikokoelmaa Vanessa Saltilta
Original title: *Angkor and Ice Hotel: 2 complete series by Vanessa Salt*

Translated by Jaana Palanterä.

Copyright © 2018, 2020 Vanessa Salt and LUST, an imprint of SAGA
Egmont, Copenhagen

All rights reserved

Cover image: Shutterstock

ISBN: 9788726521764

E-book edition, 2020

Format: EPUB 2.0

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted, in any form or by any means without the prior written permission of the publisher, nor, be otherwise circulated in any form of binding or cover other than in which it is published and without a similar condition being imposed on the subsequent purchaser.

Angkor 1: Korkokuvia

”Hei! Minä olen Vanessa du Rietz.” Hän osoitti itseään ja katui saman tien. *Mitä ihmettä oikein touhuan?*

Yleensä hän oli ylpeä sukunimestään. Sillä oli tapana jäädä ihmisten mieleen. Se toimi myös jäänmurtajana kutsuilla, kun hänen oli pakko seurustella. Hän pystyi jopa vitsailemaan sillä, että nimi oli aateliskalenterissa sijalla 666. Se oli hyvä ottaa esiin, kun oli jännittynyt. Vanessa repi kynttään, jonka lakka oli lohkeillut. Jonkinlainen pakko-oire kai sekin. Aivan kuin tilauksesta myös toinen kulmakarva alkoi nykiä kuten sillä oli tapana, kun häntä hermostutti.

Vanessa katui, ettei ollut sittenkin tullut Minillään Karlaplanille. *Mutta minne sen olisi sitten pysäköinyt? Lukion pihaanko?*

Pikamarssi metrosta kadulle sai mustat farkut kiristelemään. Hikitippa valui oikeaan silmään ja sai ympäristön näyttämään akvaariolta. Lisäksi silmää poltti ja kirveli. Hän esitti välinpitämätöntä, siten hänet oli kasvatettu.

Vanessa ojensi kätensä miehelle, joka näytti paljon meilissä kertomaansa 45:tä vuotta nuoremmalta. Niin kuului aloittaa: matkustuskerhon meilillä. Kovinkaan monet eivät tunteneet *Travelpartner Anafits*-toimistoa. Kolme suositusta, naurettavan pitkä erittely toiveista ja siitä, mistä ei pidä tai mitä ei voinut sietää. Liittyminen maksoi 5 000 euroa, ja oli myös pakko ilmoittaa, kenen kanssa matkusti, jos jotain sattuisi.

"Hei, Henrik tässä. Henrik Heist."

Aivan kuin se ei olisi ilmiselvää.

Vanessa hymyili. Räpäytti vasenta silmäänsä lopettaakseen kulman nykimisen.

Henrik vaikutti kiusaantuneelta. Vanessa huomasi, miten mies yritti katsoa häntä vasempaan silmään. Siihen, joka ei toiminut kunnolla. Vanessan hartiat painuivat kasaan.

"Niin, en voi sille mitään."

"Mille?" Henrikillä oli pehmeä ääni, ja hän puhui hiljaa aivan kuin olisi tottunut siihen, että ihmiset kuuntelivat häntä eivätkä väittäneet vastaan.

Vanessa katui sitä, että oli sanonut yhtään mitään. Henrik näytti kuitenkin kiinnostuneelta. Mies oli päätä pidempi kuin Vanessa, tämän hiukset olivat tuhkanvaaleat, ja tämä katseli naista siniharmailla silmillään. Mies vaikutti rennolta puuvillahousuissaan, jotka olivat valkoiset ja hieman ryppyiset. Sopivat paitaan. *Mietin, mitä Anafits tarkoittaa.*

Vanessa karautti kurkkuaan.

"Eikö se näy päälle? Kun olen hermostunut, kehoni alkaa nykiä vähän sieltä sun täältä..."

"Hauska tavata IRL", Henrik keskeytti ja puristi Vanessan kättä uudelleen ja piti siitä kiinni hieman liian pitkään, kunnes vaikutti huomaavan sen. "Nautittaisiinko lasi samppanjaa Grandissa? Sinne on toki hieman käveltävää, mutta nythän on lämmintä ja aurinko heijastuu niin kauniisti... silmistäsi." Hän tyrskähti ja tarjosi naiselle käsivarttaan. "Mietin Kambodžaa. Angkor Watia. Se on ollut haaveeni jo hyvin pitkään. Tiedätkö muuten, mitä *Anafits* tarkoittaa?"

Vanessa oli myyty. Huumoria ja tyyliä. Upea yhdistelmä. *Take it or leave it.* Niin oli lukenut *Travelpartnerin* säännöissä. Hän oli juuri ottanut sen. Miehen. Vai houkutteliko Kambodža kuitenkin enemmän?

Hän mietti asiaa, kun he kävelivät oopperan ohi kohti Blasieholmenia.

He olivat jääneet jälkeen muista ryhmäläisistä, mutta Vanessa ei erityisemmin välittänyt siitä. Henrik tuntui olevan huolestuneempi asiasta.

"Tule, otetaan muut kiinni", tämä sanoi ja vilkaisi Vanessa. Ainakin siltä Vanessasta tuntui.

"Katsopa puita. Runkoja, juuria ja oksia. Näetkö?" Vanessa veti kätensä pois. Ilma oli lämmin ja kostea.

Käsi, josta hän oli pitänyt kiinni, liukui helposti pois hänen kädestään.

Valtava puu oli kasvanut muinoin temppelin katon toimineen rakennelman läpi. Nyt oksat ja juuret olivat vallanneet muurin reunat, valuivat pieniin koloihin ja sopukoihin. Jonkinlaisen kammion matala, nelikulmainen oviaukko oli kasvanut umpeen. Olisi varmasti tunkeuduttava juurakon halki päästäkseen sisään.

Valtava runko kulki vaakatasossa muurin reunustaa pitkin ja päästi tasaisin välimatkoin rönsynsä muuria alas. Se näytti räystäskourulta syöksytorvineen, mutta paljon kauniimmalta. Runko ja juuret hehkuivat iltapäivän lempeässä valossa.

"Eivätkö olekin aistikkaita? Rungot. Ja juuret?"

He seisoivat keskellä tunnetun Ta Prohmin temppelin sisäpihaa.

"Niin, kyllä vain..." Henrik katsoi epävarmana häneen. Nyt he olivat pihalla kahdestaan.

"Tule, mennään tuonne kammioon sisään", Vanessa kuiskasi. Hänen äänensä oli käheytynyt hieman. Kammio näytti todella aistikkaalta, orgaaniselta yhdistelmältä kiveä ja arkkitehtuuria. Vanessa tunsu, miten hän alkoi

kihelmöidä. Tunne levisi kuin tuli ihon alla. Säteili rinnoille ja vatsaan, alas häpyyn. Hän tunsu olonsa raskaaksi. He eivät vielä olleet rakastelleet. He olivat lyöneet nauraen vetoa siitä, uskaltaisivatko tehdä sen ulkosalla tai jossain kätkeyssä paikassa.

"Eikä, miksi?" Henrik oli kuitenkin hiipinyt lähemmäs häntä. Ääni oli kiusoitteleva. Mies kyllä tiesi ja piteli häntä kiinni vyötäisiltä katsellessaan hänen nöpöttäviä nännejään.

"Koska haluan... Siellä sisällä on ehkä jotakin."

"Kuten mitä?" Henrik liu'utti kättään Vanessan takapuolella. Nainen tunsu, miten mies puristi sitä. Vanessa värisi. *Mahtaakohan hän tuntea nöpötyksen kankaan läpi?*

"Sinähän tiedät, mistä minä pidän."

"Mmm..."

Henrik käänsi Vanessan ympäri, ja kaikki katosi. Valo, kuumuus, pöly ja kiemurtelevat rungot. Henrikin huulet kohtasivat Vanessan huulet. Ne maistuivat hieman suolaisilta. Kuten myös kielenkärki, kun se tunkeutui hitaasti hänen suuhunsa. Kielet alkoivat kiemurrella toisiaan vasten. Vanessa antoi Henrikin ohjailla tätä tanssia. Vanessa tunsu, miten miehen käsi puristi takamusta lujempaa.

Vahvat sormet... ihanaa.

Heidän suudellessaan Henrikin käsi hakeutui pakaroiden väliseen rakoon. Mies silitti lujaa peukalollaan aina vain alemmaa aivan kuin haluten tunkeutua kaikkien kangaskerrosten läpi ja tuntea naisen märkyyden tässä ja nyt. Toinen käsi päästi irti Vanessan niskasta ja hakeutui sen sijaan kohti hänen rintojaan, jotka olivat paidan alla paljaina, sillä hänellä ei ollut rintaliivejä. Henrik asetti kätensä toisen rinnan ympärille.

"Mm, jokin kutittelee kämmentäni", Henrik hengitti muutaman sentin päässä hänen suustaan ennen kuin painautui lujasti kiinni häneen.

”Ja jokin kutittelee vatsaani vasten...”

”Tule”, Vanessa kuiskasi. Oli vaikea irrottautua suudelmasta. ”Mennään tuonne kammioon. Katsotaan, onko siellä korkokuvioita, joitakin patsaita, tiedäthän. Ja sitten voimme jatkaa...”

Henrik hymyili.

”Eroottista taidetta”, mies kuiskasi takaisin. ”Siitähän sinä innostut.” Ääni oli himon tummentama.

”Niin sinäkin, tunnusta pois.” Vanessa hipaisi kohoumaa sepaluksen alla.

”Mmm... Hyvä on, katsotaan, jos siellä on jotakin...”

”Missä siellä?” Vanessa leikki mielellään ilikurista. Kiusoitteli. Esitti siveää. Hänestä tuntui, että mies innostui sellaisesta.

Henrik vastasi painautumalla uudelleen naista vasten. Tämän kalu oli kova.

He joutuivat tunkeutumaan oksiston läpi kammioon. Sivuttain liikkuminen oli ainoa mahdollisuus. Vanessan rinnat puristuivat pyöreitä oksia vasten ja hame tarttui juuriin. Henrik ei voinut irrottaa katsettaan näkymästä. Oli kuin Vanessa olisi ollut tankotanssija, joka leikki tangolla.

Vanessa pääsi sisään ja laskeutui muutaman rappusen ennen kuin kääntyi ja näki vastavalossa Henrikin puristautuvan eteenpäin. Yksi oksa taittui sisäänpäin juuri oikeassa kohdassa. Kohouman päälle. Vanessa tunsu jälleen himon aaltoilevan itsessään.

Hän näki, miten mies ahmi häntä katseellaan. Vanessa seisoi ikkuna-aukon edessä, josta siivilöityi valoa seinän toiselta puolelta. Hänen hamekankaansa oli ohut, ja hän tiesi sen.

Hän irrotti hiusnauhansa ja pörrötti vaaleaa tukkaansa.

Henrikin suunnalta kuului vain kevyt voihkaisu.

Kammio ei ollut kovin suuri. Katon virkaa teki suurimmalta osin valtava puu. Auringonsäteet etsiytyivät kuitenkin sisään. Vanessa ojensi kättään.

"Tule katsomaan."

"Minne?"

"Tänne." Vanessa ohjasi miehen kohti yhtä seinää, johon oli kaiverrettu korkokuvia. Valonsäteet hyväilivät kohoumia. Paljasrintainen nainen, jonka päässä oli jonkinlainen panta, kohotti toista jalkaansa. Naisen takana oli munkki, jolla oli aivan liian suuri fallos. Asussaan olevan halkion kautta munkki työnsi terskaansa naiseen. Molemmat vaikuttivat hymyilevän. Toisessa korkokuvassa oli temppeliasuinen nainen, joka laskeutui hajareisin aivan yhtä suuren elimen päälle kuin edellisessäkin kuvassa. Kivikalun omistaja oli rapautunut pois.

Henrik suuteli varovasti Vanessan niskaa. Myös täällä sisällä oli sietämättömän kosteaa. Vanessa tunsi, miten hiki valui selkää pitkin ja edelleen alas reisiä.

Vanessa taivutti päätään hieman taakse, etsi miehen huulet. Vei toisen kätensä miehen pullotukselle. Kupersi kätensä sen päälle ja puristi. Tunsi pallit sen alla.

Henrik voihkaisi.

Vanessa veti kättään hieman ylös ja hapuili kohti housunnappia. Henrik puristi naisen toista pakaraa ja toisella kädellä rintaa. Pyöritteli ohuen kankaan alla jäykkänä nöpöttävää nänniä sormiensa välissä. Vanessa löysi ylimmän napin ja sai sen auki. Miehellä oli napitettavat housut vetoketjullisten sijaan.

Hitto soikoon!

Henrik puristi rintaa voimakkaammin. Toinen käsi oli nostanut hameenhelmaa, ja pari sormeaa oli ujuttautunut alushousujen reunan alle. Sormet liukuivat sisään helposti.

Nainen oli yhtä märkä kuin vesi, joka valui kammion seinillä pieninä puroina.

Turvonnut.

Vanessa avasi napin toisensa jälkeen. Kalu painautui lujasti vasten hänen sormiaan kankaan alta. Seisokki säteili lämpöä, ja hän tunsu terskan muodot. Alimman napin tuntumassa oli tahmeaa.

Hänen täytyy olla kiihkokiiimassa...

Vanessa taittoi housut auki ja yritti vetää niitä alas. Henrik auttoi vetämällä housuja takaa. Bokserit lähtivät samalla, ja kalu läpsähti Vanessan toista pakaraa vasten. Vanessa tarttui seisokkiin, puristi sitä, ja vetäessään pari vetoa kädellään hän tunsu, miten märkä miehen terskan ympäryys oli. Henrik voihki suurempaan ääneen. Vanessa uikutti, kun miehen sormet liikkuivat sisään ja ulos.

"Pane kätesi naishahmon rinnoille", Henrik kuiskasi vetäessään naisen alushousut alas. "Haluan ottaa sinut takaapäin."

"Kyllä... kyllä, tee niin", oli ainoa, mitä Vanessa sai sanottua.

Vanessa laski kätensä korkokuvan naisen rinnoille ja levitti jalkansa. Hän työnsi takapuoltaan taakse ja sulki silmänsä. Sitten hän tunsu Henrikin työntyvän sisään ja täyttävän hänet. Väristykset kulkivat hävyn ja rintojen välillä, kun mies työnteli. Kalu oli suuri, joten miehen piti olla aluksi varovainen.

"Lujempaa", Vanessa ähkäisi muutaman minuutin kuluttua. Hän irrotti toisen kätensä hahmon rinnalta ja alkoi hyväillä itseään. Henrik huomasi sen ja villiintyi täysin. Mies kokosi naisen hiukset käteensä ja veti päätä taakse. Ei lujaa, mutta päättäväisesti.

"Katso nyt sitten", Henrik ähkäisi takaisin. "Katso, kuinka munkki panee naista kuten minä nain sinua!"

”Joo, joo, joo. Tulen kohta!” Vanessa tunsi, miten pillu alkoi kouristella. Hän hyväili itseään yhä voimakkaammin. Pyöritti nappulaansa kahden sormen välissä, tunsi miehen sen alla. Hän nosti katseensa. Kaikki alkoi tanssia hänen silmissään. Paljasrintaisen naisen lantio liikkui aaltoillen, ja munkin fallos liukui sisään ja ulos naisen pillussa.

Toinen temppelinainen nousi ja laski terskan päällä. Yhä nopeammin. Koko huone pyöri.

Myös Henrik työnteli yhä villimmin.

Lopulta Vanessa ei pystynyt enää pidättelemään. Orgasmi huuhtoi hänen ylitseen, samalla kun Henrik veti tiukemmin hänen hikisiä hiuksiaan. Vanessa näki tähtiä, kun pillu kouristeli rytmisin liikkein, ja väristykset levisivät kuin tuli kaikkialla alapäässä.

Vanessa huusi.

Vastasi lujasti miehen työntöihin.

Henrik ähkäisi jotain takaisin ja vetäytyi ulos naisesta.

Vanessa läähätti ja katseli olkansa yli. Hän halusi nähdä, kun mies tuli. Yhä vapisten Vanessa näki, kuinka mies veteli nahkaa voimakkaasti edestakaisin. Mies oli taivuttanut päänsä taakse ja oli täysin omassa maailmassaan.

Muutama tukahdutettu ähkäisy, ja sitten tämäkin tuli, voimalla.

Kolme kertaa.

Kolme pitkää roiskaisua.

Henrik jatkoi kalun käsittelyä, kunnes spermaa ei enää tullut. Vanessa kääntyi, meni miehen luo ja suuteli tätä hellästi poskelle.

”Olet upea”, hän sanoi ja painautui lähemmäs. ”Kiitos, että et tullut sisään.”

Henrik vain nyökkäsi. Hiki valui otsalta alas kaulalle, sieltä rintaa pitkin napitetun paidan alla.

”Kiitos”, Henrik mumisi suudelmien välissä, ”sinäkin olit ihana.”

"Huhuu, Vanessa ja Henrik! Missä olette? Etsimme teitä, ja nyt meidän täytyy lähteä alueelta. Huhuu!" Anastasia huhuili heitä pihalla kammion ulkopuolella.

Nainen tuntui seisovan ihan lähellä, mutta silti tämän tumma ääni kuulosti vaimealta heidän kosteaan piilopaikkaansa. Vanessa vilkaisi vielä viimeisen kerran korkokuvia. Ne säteilivät himmeästi vedestä, jota valui louhittujen kiviseinien raoissa. Korkokuvanaiset hymyilivät salaperäistä hymyään, ja munkki näytti keskittyneeltä. Mutta kukaan heistä ei enää liikkunut.

"Anastasia, olemme täällä sisällä. Jäimme katselemaan korkokuvia ja unohdimme ajankulun. Se näytti niin kiinnostavalta..."

"Hitto, miten käheältä kuulostitkaan, seksikästä", Henrik kuiskasi Vanessan takana. Mies taivutti yhä kaluaan bokseriehinsä. Seisokki oli laskenut vain hieman.

"Vai niin, mutta tulkaa nyt ulos sieltä, meidän täytyy kiirehtiä. Kaikki ihmettelivät, minne olitte kadonneet."

Vanessa kuuli äänessä terävyyttä ja elehti Henrikille, että tämä kiirehtisi. He työntyivät oksiston läpi, mikä johti samanlaiseen sirkukseen kuin aiemminkin. Vanessan hame jäi kiinni ja rinnat pusertuivat, mutta Henrikin onnistui keplotella pulloituksensa paremmin läpi tällä kertaa.

"Sehän näytti hieman hankalalta", Anastasia sanoi.

Hän virnuili Henrikille.

Vanessa huomasi heti, että nainen aavisti, mitä oli tapahtunut. Anastasia, joka oli alun perin Puolasta, oli esitellyt itsensä Anaksi. Tämä oli 45-vuotias, syntynyt oppaaksi, mutta tällä oli liian hankala sukunimi. Nainen asui puolet vuodesta Kambodžassa ja puolet Ruotsissa.

"Ruotsalaisten opastaminen on mukavaa", nainen oli

sanonut. "Te olette niin täsmällisiä, niin kiinnostuneita." Ja sitten tämä oli katsonut Vanessaan ja hymyillyt. "Mutta pinnan alla on paljon kaikenlaista."

"Eli korkokuvat... Olivatko ne kiinnostavia?"

Ana katseli Vanessaä päästä varpaisiin. Pysähtyi napitetulle paidalle ja jatkoi hameelle.

Sitten tämä katsoi Henrikiä. Vanessa näki, miten naisen katse lepäsi hieman liian pitkään miehen haaroissa. Naisen ilmeet vaihtelivat huvittuneesta kiinnostuneeseen.

"Voin näyttää teille lisää paikkoja, jos haluatte. Yksityisesti. Yksityisopastusta siis."

Nainen hymyili eikä kääntänyt katsettaan Henrikistä.

"Mutta siinä tapauksessa tahdon olla mukana, niin että homma on perinpohjaista."

Viimeisen lauseen hän sanoi hitaasti ja painokkaasti.

Vanessa katsoi myös Henrikiä. Miehen silmät olivat laajentuneet, ja ne olivat todellakin jääneet kiinni Anastasian hypnotisoivaan katseeseen. Vanessa arvasi, mitä mies näki tässä. Anastasia oli kaunis, tai ehkäpä uljas sopi paremmin? Nainen oli varmasti vähintään 180 senttiä pitkä, ja tämän kastanjanruskeat hiukset valuivat olkapäille yhtä luonnollisina kuin virtaava vesi kalliolle pauhaavassa koskessa. Vihreät silmät pitivät Henrikiä rautaisessa otteessaan, ja täyteläiset huulet levisivät yhteen leveistä hymyistään. Verenpunaisessa silkkimekossa oli täydellinen leikkaus suurien rintojen ja muodokkaiden lanteiden päällä. Mekko nuoli vartaloa kuin toinen iho kosteassa kuumuudessa, ja tumma hikiläikkä mahalla korosti sen häpyä kohti kaartuvaa pehmeyttä.

Vanessa oli samaan aikaan mustasukkainen ja viehättynyt heidän oppaastaan. Nainen oli seksikäs.

Huippuseksikäs, todellakin!

Vanessahan oli luvannut Henrikille. Eräänä iltana he olivat kertoneet fantasioistaan toisilleen. Henrik halusi olla

hänen ja toisen naisen kanssa. Yhtä aikaa. Vanessalla oli suurin piirtein samanlainen toive, tosin lisämiehellä – tai kahdella.

Jos sinä saat, saan minäkin, Vanessa oli sanonut. Nyt Henrik tulisi saamaan.

”Toki, sehän olisi mukavaa”, Vanessa sanoi ja kallisti päätään. Samalla hän tuuppasi Henrikiä palleaan. ”Vai mitä, Henrik?” Sitten hän jatkoi käheästi: ”Tiedät varmasti parhaimmat paikat.”

”Tietenkin tiedän”, Anastasia hymyili vastustamatonta hymyään. ”Käykö huomenna? Iltavalon on parasta! Kerroinko muuten, että minä pyöritän *Travelpartner Anafits* -toimistoa?”

Angkor 2: Puhjennut lootuskukka

Vanessa ja Henrik kulkivat käsi kädessä tomuavan torin yli Angkor Watin temppelialueen tunnettujen tornien alla. Kuumuus väreili hiekan yllä ja sai kaiken näyttämään siltä kuin olisi juuri herännyt, eivätkä silmät vielä kohdistaneet kunnolla. Ensimmäinen asia, jonka Vanessa näki, oli Anastasian mekon verenpunainen väri. Naisella oli ollut sama mekko päällään eilenkin. Vanessa viittoili Henrikille ja nyökkäsi hienotunteisesti Anastasian suuntaan.

Henrik nielaisi. Hänkin oli huomannut.

Vanessa hymyili itsekseen. Anastasia oli kaunis nojatussaan pilariin jalat ristissä. Jaloissaan tällä oli punaiset avokkaat, ja kastanjanruskeat hiukset olivat tiukalla letillä. Anastasia hymyili ja vilkutti nähdessään heidät. Samalla tämä osoitti sisäänkäyntiä amerikkalaiselle turistiryhmälle, joka ei tuntunut saavansa tarpeekseen naisen katselusta. Kaksi miestä yritti aloittaa jonkinlaista keskustelua naisen kanssa, mutta tämä vain pudisti päätään, hymyili ja näytti exit-kylttejä.

Kello oli noin puoli kuusi illalla, ja ihmiset virtasivat kohti portteja kaikilta suunnilta. Kostealanlämpimässä ilmassa sekoittuivat deodorantit ja parfyymit, jotka peittivät hien hajun vain vaivoin. Varjossa oli taatusti 35 astetta, ja useimmilla oli suuret hikirinkulat kainaloiden alla ja hikilammikot selässä. Kiveys heijasteli lämpöä takaisin taivaalle, ja Angkor Watin tunnusmerkkeinä toimivien massiivisten tornien ääriverit tuntuivat värisevän.